

Sygn. akt IV Ka 49/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Marta Legeny-Błaszczyk

Sędziowie SO Tomasz Ignaczak (spr.)

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Janusza Omyły

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2014 roku

sprawy **D. S.**

oskarżonej z art.286§1 kk w zw. z art.270 kk w zw. z art.11§2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 12 listopada 2013 roku sygn. akt VI K 589/13

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 1 kpk, art.624§1 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż jako podstawę prawną skazania przyjmuje art.286§1 kk i art.270§1 kk w zw. z art.11§2 kk;

w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżoną od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 49/14

UZASADNIENIE

D. S. została oskarżona o to, że:

w dniu 7 grudnia 2012 roku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w sposób opisany szczegółowo w zarzucie doprowadziła firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Prokurator wniósł w tej sprawie do Sądu wnioski o skazanie oskarżonej bez przeprowadzania rozprawy w trybie art. 335 kpk.

Sąd Rejonowy w Radomsku wyrokiem z dnia 12 listopada 2013 roku w sprawie sygn. akt VI K 589/13:

1. uznał oskarżoną za winną popełnia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywy po 10 zł. stawka;
2. warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat;
3. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł o obowiązku naprawienia szkody;
4. orzekł o kosztach sądowych.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora.

Apelacja prokuratora zaskarżyła wyrok w całości na korzyść oskarżonej. Prokurator zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa karnego materialnego poprzez przypisanie oskarżonej przestępstwa zakwalifikowanego m. in. z art. 270 kk – bez wskazania § 1 przy tym artykule.

W konkluzji prokurator wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie jako podstawy prawnej skazania art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i o utrzymanie wyroku w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko, że brak wskazania paragrafu przy artykule 270 kk jest równoznaczny z brakiem pełnej kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonej czynu, a tym samym powoduje, że zaskarżony wyrok narusza prawo karne materialne w sposób mający wpływ na treść orzeczenia (art. 438 pkt 1 kpk). Artykuł 270 Kodeksu Karnego zawiera bowiem kilka paragrafów, a w niniejszej sprawie w grę wchodzić mógł zarówno § 1, jak i § 2a.

Analiza konsensusu zawartego przez strony prowadzi do wniosku, że uzgodniły one, aby w kumulatywnej kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonej czynu znalazł się m. in. art. 270 § 1 kk.

Z wyżej wymienionych powodów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że jako podstawę skazania oskarżonej przyjął dyspozycję art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok, jako słuszny i sprawiedliwy, nie uchybiający prawu karnemu materialnemu i wydany bez obrazę prawa karnego procesowego należało utrzymać w mocy.

Na wydatki w postępowaniu odwoławczym złożył się ryczałt za doręczenia pism procesowych w kwocie 20 złotych.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk. Sąd Okręgowy zwolnił oskarżoną od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym na zasadach słuszności, albowiem to nie z jej winy musiało dojść do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku.